

Cuprins

Cuvântul autorului	9
1. Principiile și limitele aplicării legii procesual penale	11
Testul nr. 1.....	19
2. Acțiunea penală	23
Testul nr. 2.....	25
3. Acțiunea civilă	27
Testul nr. 3.....	33
4. Participanții în procesul penal	39
Testul nr. 4.....	40
5. Competența organelor judiciare	43
Testul nr. 5.....	54
Testul nr. 6.....	72
Testul nr. 7.....	82
6. Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii	87
Testul nr. 8.....	88
7. Măsurile preventive și alte măsuri procesuale	101
Testul nr. 9.....	102
8. Actele procesuale și procedurale comune	123
Testul nr. 10.....	127
9. Rezolvare	139

Conf. univ. dr. George COCA

**PROCEDURĂ PENALĂ.
PARTEA GENERALĂ**

SCHIȚE, SCHEME, TESTE-GRILĂ

Universul Juridic

București

-2014-

*Pentru studenții mei,
foști, actuali și viitori.*

Cuvântul autorului

Lucrarea a fost alcătuită având în vedere propunerile privind tematica și bibliografia concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii și de admitere în magistratură, sesiunea august-octombrie 2014, aprobate prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 449 din 3 aprilie 2014 dar și tematica și bibliografia concursului de admitere în avocatură, aprobată prin Hotărârea nr. 961 din 27 martie 2014 a Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România.

Din experiența de cadru didactic a reieșit că studenții doresc prezentarea unor instituții sub forma unor scheme sau schițe. În acest sens am încercat să realizez câteva astfel de mijloace de prezentare care să vină în sprijinul candidaților la cele două profesii juridice, respectiv cea de magistrat și cea de avocat.

După fiecare instituție am prezentat testul-grilă.

Testele-grilă urmează structura noului Cod de procedură penală și au ca scop testarea cunoștințelor pentru fiecare instituție în parte dar și formarea unui raționament logic.

Deopotrivă, lucrarea cred că se adresează și poate fi utilizată și de către absolvenții facultăților de drept care vor susține examenul de licență.

Întrebările au câte trei răspunsuri din care pot fi corecte unul, două sau toate trei. Nu există întrebare cu niciun răspuns corect.

Se pare că metoda testelor-grilă a devenit una la modă, deși eu personal nu agreez acest tip de testare a cunoștințelor. După părerea mea, singura justificare ar fi aceea că nu se mai pot face contestații întemeiate atâta vreme cât răspunsurile trebuie să fie de multe ori cuvânt cu cuvânt ca în Codul de procedură penală.

Conf. univ. dr. George Coca

1. PRINCIPIILE ȘI LIMITELE APLICĂRII LEGII PROCESUAL PENALE

Nr. crt.	Denumirea principiului	Conținut	Sediul materiei
1.	Legalitatea	Procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.	Art. 1 alin. (5) din Constituția României, art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303 din 2004 privind statutul magistraților, art. 16 și 17 din Legea nr. 304 din 2004 privind organizarea judiciară, art. 2 Cod procedură penală
2.	Separarea funcțiilor juridice	În procesul penal se exercită următoarele funcții judiciare: <i>a) funcția de urmărire penală;</i> <i>b) funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală;</i> <i>c) funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată;</i> <i>d) funcția de judecată.</i> Funcțiile judiciare se exercită din oficiu, în afară de cazul când, prin lege, se dispune altfel. În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea	Art. 3 Cod procedură penală

		<p>unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. b), care este compatibilă cu funcția de judecată.</p> <p>În exercitarea funcției de urmărire penală, procurorul și organele de cercetare penală strâng probele necesare pentru a se constata dacă există sau nu temeiuri de trimitere în judecată.</p> <p>Asupra actelor și măsurilor din cadrul urmăririi penale, care restrâng drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, dispune judecătorul desemnat cu atribuții în acest sens, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.</p> <p>Asupra legalității actului de trimitere în judecată și probelor pe care se bazează acesta, precum și asupra legalității soluțiilor de netrimite în judecată se pronunță judecătorul de cameră preliminară, în condițiile legii.</p> <p>Judecata se realizează de către instanță, în complete legal constituite.</p>	
3.	Prezumția de nevinovăție	<p>Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.</p> <p>După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii</p>	<p>Declarația de independență a S.U.A., Declarația Drepturilor Omului și Cetățeanului de la 1789 din timpul Revoluției</p>

		organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.	Franceze, Declarația Universală a Drepturilor Omului adoptată la New York în 1948, Convenția Europeană a Drepturilor Omului adoptată în 1959, Pactul Internațional asupra drepturilor civile și politice adoptat în 1966, art. 23 alin. (11) din Constituția României, art. 4 Cod procedură penală
4.	Aflarea adevărului	Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului. Organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. Respingerea sau neconsemnarea cu rea-credință a probelor propuse în favoarea suspectului sau inculpatului se sancționează conform dispozițiilor prezentului cod.	Art. 5 Cod procedură penală

5.	<i>Ne bis in idem</i>	Nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică.	Art. 6 Cod procedură penală
6.	Obligatorietatea punerii în mișcare și exercitării acțiunii penale (principiul oficialității)	<p>Procurorul este obligat să pună în mișcare și să exercite acțiunea penală din oficiu atunci când există probe din care rezultă săvârșirea unei infracțiuni și nu există vreo cauză legală de împiedicare, alta decât cele prevăzute la alin. (2) și (3).</p> <p>(2) În cazurile și în condițiile prevăzute expres de lege, procurorul poate renunța la exercitarea acțiunii penale dacă, în raport cu elementele concrete ale cauzei, nu există un interes public în realizarea obiectului acesteia.</p> <p>(3) În cazurile prevăzute expres de lege, procurorul pune în mișcare și exercită acțiunea penală după introducerea plângerii prealabile a persoanei vătămate sau după obținerea autorizării ori sesizării organului competent sau după îndeplinirea unei alte condiții prevăzută de lege.</p>	Art. 7 Cod procedură penală, art. 295-298 Cod procedură penală, art. 72, art. 96, din Constituția României, Convențiile internaționale privitoare la relațiile diplomatice și consulare adoptate la Conferințele O.N.U. de la Viena din 1961 și 1963 la care România a aderat în 1968 și 1971, art. 95 alin. (2) din Legea nr. 303 din 2004 privind statutul magistraților, art. 9 și 10 Cod penal, art. 288 alin. (3) Cod procedură penală coroborat cu art. 413-417 Cod penal

7.	Caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal	Organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să fie constatate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil.	Art. 8 Cod procedură penală, Convenția Europeană a Drepturilor Omului
8.	Dreptul la libertate și siguranță	În cursul procesului penal este garantat dreptul oricărei persoane la libertate și siguranță. Orice măsură privativă sau restrictivă de libertate se dispune în mod excepțional și doar în cazurile și în condițiile prevăzute de lege. Orice persoană arestată are dreptul de a fi informată în cel mai scurt timp și într-o limbă pe care o înțelege asupra motivelor arestării sale și are dreptul de a formula contestație împotriva dispunerii măsurii. Atunci când se constată că o măsură privativă sau restrictivă de libertate a fost dispusă în mod nelegal, organele judiciare competente au obligația de a dispune revocarea măsurii și, după	Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 9 Cod procedură penală, art. 23 Constituția României, art. 202-244 Cod procedură penală, art. 281, 281 și art. 283 Cod penal